

Jak nás dějiny ovlivňují

Rozhodla jsem se napsat úvahu o druhé světové válce a životě po ní.

Asi nejsem ta nejkvalifikovanější osoba na tohle téma, ale mám neutrální pohled - když jsem válku nezažila, nebudu subjektivní.

Často si v poslední době říkám, jak je historie důležitá a jak ovlivňuje přítomnost i budoucnost. Jak předurčuje naše rozhodnutí, připomíná nám chyby našich předků. Zajímalo by mě, co by se stalo, kdyby se část dějin zapomněla jako období temna. Co by se asi změnilo? Tím samozřejmě nemyslím, že z dějepisu ve škole dostanu špatnou známku, protože nevím nic o průmyslové revoluci. Ale muzea, divadla, výstavy, knihy, fotografie, staré filmy... to všechno mění náš pohled na svět.

Paní Vondráčková nám vyprávěla takovou vzpomínku z jejích dětských let. Byla o tom, že každý měsíc šly s maminkou nakupovat. Za přidělové lístky směly doplňovat zásoby. Některé na celý měsíc, jiné, jako třeba pečivo, jen na pár dní dopředu. Jako první navštívily vždy cukrárnu. Tam to pětiletá dívenka milovala. Za pečlivě odstřižený čtvereček papíru dostala sáček bonbónů. Byla jedináček, takže je mohla všechny sníst sama, i přesto jí ale vystačily jen na krátkou cestu do obchodů kolem bloku.

Myslím si, že po tomto příběhu už si vždy, když budu jíst bonbóny, vzpomenu na paní Vondráčkovou a její lásku ke sladkému.

Další příběh z jejího života nás zaujal stejně tak jako předchozí, ne-li víc.

Její tatínek, pan Šebek, jel tramvají po nábřeží, když v tom začala houkat siréna oznamující nálet a řidič s cestujícími se vyběhli schovat do nedaleké stavby, která v tu dobu sloužila pro vyvěšování letáků. Tatínek paní Vondráčkové se s pár dalšími lidmi rozhodl schovat ve veřejných záchodkách na břehu Vltavy. Pak se ozvala obrovská rána a když po chvíli z kabinky vylezl, aby se přesvědčil, co se stalo, zjistil, že celý dům, kam se schovali ostatní cestující, byl v troskách. Šlo o pokus o vybombardování kláštera v Emauzích – což se bohužel povedlo. Kdyby se pan Šebek rozhodl schovat v domě s ostatními, zcela jistě by zemřel.

Na místě zničené stavby stojí dnes známý Tančící dům.

Možná, že odpověď na mou otázku, co nám naše dějiny dávají, co berou a proč nás tolik ovlivňují, najdu v historii samé. Možná, že si tuto otázku položil už někdo přede mnou a našel uspokojivou odpověď.

Nezbývá než začít pátrat. Doufám, že mě v tom nenecháte samotnou. Koneckonců - víc hlav víc ví.